

Organizátorom *Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov*

Hľadanie jednoty – úloha na celý rok

Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov sa koná tradične od 18. do 25. januára. Tento termín navrhol v roku 1908 Paul Wattson, lebo sa nachádzal medzi sviatkami Katedry sv. Petra a Obrátenia sv. Pavla, čo podujatiu dodalo symbolický význam. Na južnej pologuli, kde je január mesiacom prázdnin, slávia cirkvi *Týždeň modlitieb* v inom termíne, napríklad v blízkosti sviatkov Zoslania Ducha Svätého (ako to navrhlo hnutie Viera a poriadok v roku 1926), ktoré tiež symbolizujú jednotu Cirkvi.

Hľadanie jednoty sa však nemôže obmedziť na jeden týždeň v roku. Povzbudzujeme veriacich, aby si nielen pružne prispôbili termín, ale aby počas celého roka hľadali príležitosti poukázať na už dosiahnuté spoločenstvo medzi cirkvami a spoločne sa modlili za dosiahnutie plnej jednoty podľa želania samého Krista.

Prispôbenie textu

Tento materiál ponúkame s vedomím, že sa môže podľa potreby upraviť na použitie na miestnej úrovni s ohľadom na tamjšie liturgické zvyklosti a danú spoločensko–kultúrnu a ekumenickú situáciu. Niekde už existujú ekumenické štruktúry, ktoré môžu túto úpravu zrealizovať, no kde to tak nie je, v rúčne si želáme, aby táto potreba viedla k ich vzniku.

Používanie materiálu *Týždňa modlitieb*

- Cirkvám a kresťanským spoločenstvám, ktoré sa zúčastňujú *Týždňa modlitieb* prostredníctvom spoločnej bohoslužby, ponúkame poriadok ekumenických bohoslužieb.
- Cirkvi a kresťanské spoločenstvá môžu použiť texty z *Týždňa modlitieb* aj vo vlastnej bohoslužbe. Modlitby z ekumenickej bohoslužby slova na osem dní, ako aj piesne a dodatočné modlitby možno použiť podľa vlastného výberu.
- Spoločenstvá, ktoré počas *Týždňa modlitieb* majú bohoslužby každý deň v týždni, môžu čerpať námety na modlitby z ponúknutého materiálu na osem dní.

- Tí, ktorí sa chcú pustiť sa do štúdia Biblie, ktoré by vychádzalo z témy *Týždňa modlitieb*, môžu použiť texty a úvahy navrhnuté na osem dní. Ich každodenné spoločné stretnutia môžu viesť k formulácii spoločných prosieb.
- Tomu, kto si želá modliť sa za jednotu kresťanov v súkromí, môže tento materiál poslúžiť ako inšpirácia na modlitby. Pripomíname, že každý z nás tvorí spoločenstvo s veriacimi modliacimi sa v rozličných častiach sveta, a tým prispieva k väčšej a viditeľnejšej jednote Kristovej Cirkvi.

„Amen, hovorím vám: Čokoľvek zviažete na zemi, bude zviazané v nebi, a čokoľvek rozviažete na zemi, bude rozviazané v nebi. Amen, opäť vám hovorím: Ak dvaja z vás budú na zemi jednomyselne prosiť o čokoľvek, dostanú to od môjho Otca, ktorý je v nebesiach. Lebo kde sú zhromaždení dvaja alebo traja v mojom mene, tam som ja medzi nimi” (Matúš 18,18-20).

„Lebo kde sú zhromaždení dvaja alebo traja v mojom mene, tam som ja medzi nimi” (Matúš 18, 20).

Úvod do témy

Je viac toho, čo nás spája, ako toho, čo nás rozdeľuje – to je kľúčové zistenie, ktoré sa skrýva za myšlienkou ekumenického hnutia. Najmocnejšou skutočnosťou, ktorá nás zjednocuje, je prítomnosť vzkrieseného Krista, ktorý sľúbil svojim učeníkom, že bude s nimi až do konca časov. Ježiš dáva toto zaslúbenie na konci Matúšovho evanjelia hneď po tom, ako vysiela svojich nasledovníkov s úlohou učiť všetky národy, krstiac ich v mene Otca i Syna, i Ducha Svätého (porov. *Matúš 28, 19-20*). Bolo mu jasné, že budú čeliť rozmanitým ťažkostiam a nechcel ich na misii nechať ako siroty (porov. *Ján 14, 18*). Sľúbil, že s nimi zostane. On je Emanuel, čo znamená „*Boh s nami*” (*Matúš 1, 23*).

Evanjeliá nám rozprávajú o rozličných spôsoboch, ktorými je Ježiš, náš vzkriesený Pán, prítomný v našom strede: keď hlásame jeho slovo a žijeme podľa neho, keď na jeho pamiatku prijímame eucharistický chlieb a víno. Je s nami v prítomnosti malého dietaťa,

hladných, väzňov a najmenších v našom strede; v každom blížnom; v prítomnosti tých, ktorí nesú Jeho poslanstvo do sveta. Téma tohtoročného *Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov* nám z *Matúš 18, 20* predkladá Ježišovo zaslúbenie, ktoré sa nachádza v tomto texte: „*Lebo kde sú zhromaždení dvaja alebo traja v mojom mene, tam som ja medzi nimi.*“

Matúš umiestňuje toto zaslúbenie medzi pokyny týkajúce sa života a poriadku v cirkevnom spoločenstve. Pokyny majú poskytnúť spoločenstvu orientáciu v tom, ako sa má starať o potreby najmenších, ako majú zboroví služobníci pristupovať k členom, ktorí zablúdili od Boha, a ako sa brániť náklonnosti klásť hranice odpusteniu. V *Evanjeliu podľa Matúša 18* sa nachádzajú silné slová o súde. Tieto slová sú varovnými signálmi pre kresťanské spoločenstvo – ukazujú, kde jeho

členovia nezvládajú svoju zodpovednosť ako učeníci Kristovi. Sú vyvážené textami, ktoré zdôrazňujú Boží záujem o každého člena spoločenstva a podporujú neobmedzenú ochotu odpustiť. Odrážajú pritom nekonečnú Božiu otvorenosť pre zmierenie. Táto kapitola dala prvotnému kresťanskému spoločenstvu jasné pokyny od Ježiša o tom, že budovanie spoločenstva je niečo, čo by im nemalo byť ľahostajné. Spoločenstvo, ktoré sa schádza okolo osoby a slov Ježiša musí spraviť všetko pre to, aby žilo v harmónii. Pán práve v tomto kontexte pozýva svojich poslucháčov, aby dôverovali sile spoločnej modlitby a v konečnom dôsledku jeho prítomnosti v spoločenstve, ktoré sa schádza v jeho mene.

Počas *Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov* a, samozrejme, v modlitbe za jednotu počas celého roka, sme vyzývaní, aby sme si uvedomili, že jednota je milosť, a že o tento dar musíme nepretržite prosiť. Uprostred snahy rozvíjať jednotu našich spoločenstiev a jednotu všetkých kresťanov by sme mali pamätať na to, že sa máme stretávať v ekumenických spoločenstvách a modliť sa v Ježišovom mene. Vždy keď to robíme máme dôverovať sile modlitby spočívajúcej v Ježišovej prítomnosti, ktorý sľúbil svojim učeníkom: „*Amen, oot' vám hovorím: Ak dvaja z vás budú na zemi jednomysel'ne prosit' o čokoľ'vek, dostanú to od môjho Otca, ktorý je v nebesiach*“ (*Matúš 18,19*). Nezáleží až tak na tom, koľko hlasov sa modlí, ale skôr na tom, aby sa tieto hlasy zjednotili. Tichý

hlas, ktorý hovorí v srdci každého z nás je posilnený, keď sa zídeme v jeho mene. Keď sa modlíme pamätajme a ďakujeme za veľký pokrok, ktorý sa v posledných desaťročiach udial smerom k jednote medzi kresťanmi. Ježiš Kristus je medzi nami prítomný mocou Ducha Svätého, ktorý sa s nami modlí k Otcovi.

Zasľúbenie, že Ježiš bude v našom strede sa nemá obmedziť na spoločenstvo, ktoré sa stretlo na bohoslužbe. Keďže sa láska trojjediného Boha stelesnila v Ježišovi Kristovi, skrze Krista sme schopní žiť život spoločenstva zakoreneného v Trojici. Prostredníctvom Ducha Svätého vzkriesený Pán túži byť s nami v každom čase a na každom mieste. Túži s nami zdieľať naše starosti, radí nám, sprevádza nás, vstupuje do našich domovov a na pracovné miesta, oživuje našu radosť svojou prítomnosťou, ktorá nás vedie k srdcu Otca. Chce aby sme cítili Božiu blízkosť, Božiu silu, Božiu lásku. Chce byť medzi nami, aby prostredníctvom nás mohol svedčiť o svojej láske a živote v našom domove, práci, škole a celom okolí.

Mali by sme pamätať na to, že počas kresťanskej histórie sa „v Ježišovom mene“ spravilo veľa vecí, ktoré nepripomínajú ani jeho učenie, ani cestu, ktorú vytýčil svojím životom a smrťou. Príbehy jednotlivcov i spoločenstva nám dávajú veľa dôvodov na činenie pokánia. Text v *Matúšovi* 18, 20 by sme mali čítať vo svetle prikázania lásky v Jánovom evanjeliu: „*To je moje prikázanie, aby ste sa milovali navzájom tak, ako som vás miloval ja*“ (*Ján* 15, 12). „*Podľa toho všetci spoznajú, že ste moji učeníci, ak budete mať lásku jedni k druhým*“ (*Ján* 13, 35). Keď sa dvaja alebo traja stretnú v Ježišovom mene, jeho prítomnosť úzko súvisí s láskou, ktorú majú jeden k druhému.

Stretnúť sa v Ježišovom mene znamená šíriť lásku, ktorú on priniesol na zem. Táto láska sa nedá redukovať na filantropiu, solidaritu alebo zhovievavosť; je viac ako len priateľstvo alebo sympatia. Je to láska, ktorá ponúka samého seba, je ochotná trpieť, je to láska, ktorá „*všetko znáša, za všetkých okolností verí, dúfa a vytrvá*“ (*1 Korint'anom* 13, 7). Je to láska, ktorá vyžaduje opatrnosť a trpezlivosť vtedy, keď rozpoznávame prítomnosť Pánovu a smer, ktorým nás vedie.

Byť čo najviac vnímavý na prítomnosť Ježiša v našom strede vyžaduje, aby sa kresťania spolu učili žiť „ekumenizmus života“ sprevádzajúci naše teologické hľadanie jednoty. To znamená zdieľanie a učenie sa z duchovných tradícií, zvykov a porozumení druhých, pričom konkrétne spolupracujeme v službe budovania Božieho kráľovstva na zemi. Znamená to tiež šíriť kultúru vzájomnej spolupatričnosti, učiť sa vidieť pozitíva v rozdielnostiach cirkevnej príslušnosti, etnickej komunity a histórie, ktoré tak ľahko rozdeľujú kresťanov. Pamätať na to, čo všetko máme spoločné, nám dáva možnosť efektívnejšie čeliť veciam, ktoré nás ešte stále rozdeľujú. Ekumenizmus života nesie so sebou spoločnú modlitbu, spoločné svedectvo a spoločné poslanstvo kdekoľvek je to možné, pri tom, ako sa spolu stále viac delíme o svoj život v Duchu Svätom. Odráža sa vo vzájomnom zdieľaní obyčajných stránok života, aby sme stále viac videli jedni druhých ako sestry a bratov v Kristovi, a vítali samotnú prítomnosť Krista v sebe navzájom.

Nič, čo sa robí z lásky, nie je malé. Nijaký skutok lásky, žiadne svedectvo alebo spolupráca v Ježišovom mene, žiadne modlitebné stretnutie nie je bez zmyslu a hodnoty, ak je odpoveďou na Pánovu túžbu, aby jeho učeníci boli jedno. Každý takýto skutok vyjadruje naše úsilie milovať jedni druhých mierou Ježišovej lásky, a môže tiež hovoriť svetu neschopnému vidieť Božiu prítomnosť alebo ľahostajnému voči Božím zámerom.

Ekumenická skupina v Írsku, ktorá zodpovedá za prípravu prvého návrhu tohtoročných materiálov na *Týždeň modlitieb*, si uvedomovala bohaté duchovné dedičstvo Írska, ktoré má korene v starovekom kresťanstve. O tieto korene sa delia všetky tamojšie kresťanské tradície. Ľudia v tejto skupine si však zároveň uvedomovali, že kresťanské cirkvi sa chytili do pasce konfliktov a napätí, ktoré formovali život v Írsku v posledných storočiach. Sú medzi nimi hlboké zranenia, ktoré boli spôsobené a stali sa bolestivejšími rozdelením kresťanov.

Za posledných 25 rokov sa texty na *Týždeň modlitieb* už tretíkrát pripravujú v Írsku. Je to aj vďaka znižujúcej sa úrovni násilia a rastúcej nádeji Kristom darovaného pokoja. S vedomím bohatej, i keď komplikovanej írskej histórie, mala tohtoročná prípravná

skupina niekoľko dôvodov prečo vybrať text z *Matúš* 18, 20 ako ústredný biblický text a tému *Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov* v roku 2006.

Predovšetkým chceli upriamiť pozornosť na Ježiša ako prameň našej jednoty a zdôrazniť, že on už ukázal spôsob ako byť nástrojmi jednoty, ktorú si Boh pre nás želá.

Po druhé, zatiaľ čo nádeje často vznikajú a rozbiehajú sa v súvislosti s väčšími gestami a iniciatívami za mier, členovia prípravnej skupiny chceli upozorniť na jednoduchosť dvoch alebo troch ľudí, ktorí sa stretnú vo vzájomnej kresťanskej láske, ako na životne dôležitý prostriedok budovania vzťahov medzi rozdelenými ľuďmi a spoločnosťami. Často sa stáva, že malé zhromaždenia, vzťahy v mieste bydliska a priateľstvá môžu dať mocný impulz na vytvorenie ducha pokoja a zmierenia. Dôkazom toho sú mnohé skúsenosti z nedávnej histórie Írska.

Po tretie, autori návrhu textov pamätali na to, že nádej pre budúcnosť, pokoj a zmierenie v prítomnosti sa musia vyrovnávať s bolestnými spomienkami a zraňujúcimi krivdami z minulosti. Byť Kristovými učeníkmi nás núti hľadať konštruktívne spôsoby ako zaobchádzať so zraneniami z minulosti, a ako vydávať svedectvo pri hľadaní a vyberaní ciest vedúcich k zmiereniu. V tomto duchu povzbudzujeme všetkých kresťanov, ktorí používajú materiály *Týždňa modlitieb*, aby sa uprostred vzájomných rozdielností zišli na modlitbe a v láske hľadali porozumenie. Tak sa môžeme stávať stále mocnejšími znameniami zmierenia a svedkami uzdravujúcej prítomnosti Kristovej lásky.

Navrhované biblické texty a komentáre na osem dní majú za cieľ podnietiť dlhodobu udržateľnú uvažovanie o Ježišom pozvaní schádzať sa v Jeho mene. Prvý deň rozvíja myšlienku prameniaku z poznania, že všetci patríme Kristovi, a teda aj jedni druhým; schádzame sa v duchu spolupatričnosti, ktorý sa prejavuje spoločným uznaním krstu. Druhý deň prináša rozjímanie o pokornej službe (doloženej príkladom a pozvaním umývať nohy jedni druhým), čo je dôležitý prostriedok na budovanie jednoty Cirkvi. Počas tretieho dňa sa uvažuje o dôležitosti spoločnej modlitby a upozorňuje na to, že Ježiš sa pravdepodobne modlil za jednotu svojich učeníkov, lebo ešte neboli zjednotení

v jeho mene; Ježišovou prítomnosťou sme zviazaní s ním a medzi sebou navzájom. Téma štvrtého dňa je uzdravenie spomienok, ponúknutie a prijatie odpustenia ako ustanovujúceho prvku znovuoobjavenia a napravenia našej jednoty v Kristovi.

Piaty deň je zameraný na Božiu prítomnosť ako zdroj pokoja a stability, odvahy a sily, čo nás postupne inšpiruje hľadať cestu, ktorá vedie k pokoju. Téma šiesteho dňa ponúka možnosť uvažovať o dvoch pohyboch v misii: o zhromažďovaní sa a o vysielaní. Obidva prvky majú rovnaký cieľ: naplniť Otcovu vôľu - posilniť slabých a zvestovať, že Božie kráľovstvo sa priblížilo. Siedmy deň nás vyzýva, aby sme videli a prijali blížneho a cudzinca so všetkými rozdielnosťami, hľadajúc v nich Kristovu prítomnosť, ktorá je základom snahy naplniť ekumenickú úlohu. Ôsmy deň nás vedie pozerat' sa dopredu, na koniec našej púte, na plnosť Kristovej prítomnosti. Na našej ceste stretávame spolukresťanov nie ako cudzincov, ale ako spolupútnikov, s ktorými spolu očakávame deň, keď budeme stáť bok po boku v prítomnosti Kristovej.

**Príprava materiálu na *Týždeň modlitieb za jednotu*
*kresťanov 2006***

Pôvodný návrh tohto materiálu pripravila ekumenická skupina v Dubline. Úprimne ďakujeme všetkým členom írskej skupiny, ktorá pripravila návrh: o. Irineu Ioan Craciun (Grécka pravoslávna cirkev Zvestovania v Dubline), o. Athanasius George (Koptská pravoslávna cirkev v Írsku), rev. Elizabeth Hewitt (Metodistická cirkev v Írsku), rev. Mary Hunter (Presbyteriánska cirkev v Írsku), P. Hugh Kennedy (Rímskokatolícka cirkev), P. Brendan Leahy (Rímskokatolícka cirkev), pastor Fritz-Gert Mayer (Evanjelická cirkev v Írsku), P. John McCann (Rímskokatolícka cirkev), rev. Alan McCormack (Írska anglikánska cirkev), o. Godfrey O'Donnell (Rumunská pravoslávna cirkev v Írsku).

Tento materiál získal svoju súčasnú podobu na stretnutí medzinárodnej prípravnej skupiny, ktorú vymenovala Komisia pre vieru a poriadok Svetovej rady cirkví a Pápežská rada pre napomáhanie jednoty kresťanov Katolíckej cirkvi. Medzinárodná skupina sa stretla v stredisku Hnutia fokoláre neďaleko mesta Prosperous v grófstve Kildare v Írsku vďaka štedrému sponzorstvu Írskej biskupskej konferencie. Radi by sme poďakovali arcibiskupovi Seánovi Bradymu, biskupovi Anthony Farquharovi a otcovi Brendan Leahyovi, ako aj celému personálu v stredisku Fokoláre za ich láskavú pohostinnosť a všestrannú pomoc pri práci medzinárodnej prípravnej skupiny.

Ekumenická bohoslužba

„*Lebo kde sú zhromaždení dvaja alebo traja v mojom mene...*”

Úvod

Táto bohoslužba obsahuje dve základné témy:

Téma A: „*Lebo kde sú zhromaždení dvaja alebo traja v mojom mene...*” Za touto vetou sa skrýva snaha povzbudiť a posilniť spoločenstvo Božieho ľudu v malých skupinách, ale aj vo veľkých zhromaždeniach; v každodennom pracovnom živote, ale aj na liturgických slávnostiach. Vernosť Božiemu povolaniu nie je obmedzená na veľké zhromaždenia, ale zahŕňa aj stretnutia „dvoch alebo troch“ kresťanov v Ježišovom mene, ktorí sa v láske zišli spolu modliť alebo študovať Bibliu. V skutočnosti sú to životy jednotlivcov zjednotených vzájomnou láskou, ktoré prinášajú kráľovstvo Božie na zem.

Téma B: „Vtedy pristúpil k nemu Peter a povedal: ‚Pane, keď sa brat prehreší proti mne, koľkokrát mu mám odpustiť? Či až sedem ráz?’ Ježiš mu povedal: ‚Nehovorím ti, že sedem ráz, ale až sedemdesiatkrát sedem ráz.’“ Hovorievame o odpustení, ale málokedy sa snažíme odpustiť si navzájom. V tejto pobožnosti cítiť silný spodný tón pokánia. Je badateľný v záverečnej modlitbe ľútosti, ktorá konkrétne prosí: *Odpusť nám naše viny ako aj my odpúšťame svojim vinníkom.*

Biblické čítania

Texty na čítanie sme vybrali tak, aby poskytlí príležitosť uvažovať o princípe Božej prítomnosti so svojím ľudom, ktorý sa nachádza v celej Biblii.

V Starej zmluve Boh vyviedol svoj ľud z Egypta a viedol ich pomocou stĺpu oblaku vo dne a ohnivého stĺpu v noci. Nikdy svoj ľud neopustil.

Žalm pripomína zázraky, ktoré Boh spravil. Vyzýva svoj ľud, aby si spomenul na jeho skutky a aby túto spomienku odovzdával svojim potomkom.

V Zjavení autor ponúka krátky pohľad do Božieho kráľovstva, kde bude Boží ľud „vládnuť naveky”.

Evanjelium je umiestnené za ostatné čítania, lebo večná Božia vláda, ktorú oznamuje Zjavenie, je založená na Božej prítomnosti so svojim ľudom vo vtelení Ježiša, jeho Syna. Ježiš ohlasuje Božie kráľovstvo. V ňom sa realizuje táto Božia prítomnosť.

Vďakyvzdania a prosby

Tieto modlitby chcú vyjadriť vďaku za to, čo sa doteraz udialo vďaka milostivej Božej moci konajúcej v jeho ľude. Je však jasné, že je potrebné spraviť ešte veľa práce, ak chceme naozaj činiť vôľu Božiu na svete.

Symboly

Môžete používať rôzne symboly a znázornenia, odporúčame najmä keltský kríž, ktorý prinesiete do zhromaždenia. Počas aktu činenia pokánia by napríklad mohla byť použitá symbolika klincov z kríža. Sedem sviečok by mohlo znázorňovať sedem zborov a sedem zlatých svietnikov zo *Zjavenia* 1, 17. Symbolika je však úzko prepojená s kultúrou, pomermi a citlivosťou spoločnosti. Rozhodli sme sa preto vynechať konkrétne odkazy na používanie symbolov počas oslavy. Národné skupiny sa môžu pokúsiť nájsť symboly, ktoré v konkrétnom sociálnom a kultúrnom kontexte najlepšie vyjadrujú témy.

Pri čítaní Božieho slova odporúčame použiť *Slovenský ekumenický preklad Písma svätého Novej zmluvy a Žalмов*. Je tiež vhodnejšie používať ekumenické verzie *Nicejského vyznania viery* a *Modlitby Pána* preložené z pôvodných textov.

Poriadok bohoslužby

Pozdrav

Predsedajúci (P): Milosť a pokoj s vami.

Zhromaždenie (Z): Milosť a pokoj s vami.

P a Z: V mene Otca i Syna, i Ducha Svätého. Amen.

Otvorenie

Za liturgickým privítaním nasleduje predstavenie spoločností, ktoré sú zastúpené v zhromaždení a ich vedúcich. Hneď po začatí bohoslužby je to príležitosť predstaviť sa jeden druhému, zapojiť sa do spoločenstva a vzájomne sa privítať.

Úvod (mohol by vyzerat' približne takto)

Tak ako v mnohých iných krajinách, aj v Írsku sa vyvinula silná duchovná misijná kultúra. Táto krajina má však aj dlhú a bolestivú históriu. Politické a náboženské ciele a ambície roztrhali spoločenstvá a zranili všetkých naokolo. Boh však bol prítomný uprostred bolesti a priniesol uzdravenie mnohých telesných a duševných zranení. V malých skupinách, ale aj vo veľkých zhromaždeniach sme zažili utešujúcu a milostivú Božiu prítomnosť. Z týchto dôvodov kresťania v Írsku vedia postaviť svoju vieru na Ježišových slovách: „Lebo kde sú zhromaždení dvaja alebo traja v mojom mene, tam som ja medzi nimi“ (Matúš 18,20).

Boh vyzýva kresťanov, aby sa zblížili a ukazuje nám, že láska a odpustenie idú ruka v ruke. Ježišova obeť na kríži nabáda kresťanov, aby konali a odpúšťali. Na dedinách, v malých a veľkých mestách je Boží ľud povolaný nájsť cestu vpred. Bolesť, ktorá postihla ľudí, sa má v prvom rade rozpoznať a potom vyznávať. S takýmto postojom sa kresťania môžu snažiť o odpustenie a celistvosť novým spôsobom, ktorému nás učí Ježiš.

Chválospev / Hymnus / Hudba**Litánie na prítomnosť Krista**

(P = predsedajúci)

(Z = zhromaždenie)

P: Ježiš, vzkriesený Pán.

P a Z: Stretávame sa v tvojom mene.

P: Ježiš, Dobrý pastier.

P a Z: Stretávame sa v tvojom mene.

P: Ježiš, Slovo života.

P a Z: Stretávame sa v tvojom mene.

P: Ježiš, priateľ chudobných.

P a Z: Stretávame sa v Tvojom mene.

P: Ježiš, zdroj všetkého odpustenia.

P a Z: Stretávame sa v Tvojom mene.

P: Ježiš, Knieža pokoja.

P a Z: Stretávame sa v Tvojom mene.

P a Z: Pane Ježišu Kriste,
zvolávaš nás vo viere a láske.
Vdýchni medzi nás opäť nový život Tvojho Svätého
Ducha, aby sme mohli počúvať Tvoje sväté Slovo,
modliť sa v Tvojom mene, snažiť sa o jednotu
medzi kresťanmi a žiť plnší život viery, ktorú
vyznávame. Tebe nech patrí všetka sláva a česť.
S Otcom a Duchom Svätým naveky vekov. Amen.

Chválospev / Hymnus / Hudba

Slovo Božie

Kniha Exodus 40, 1-4 a 34-38

(úvaha o Božej prítomnosti počas putovania jeho ľudu po púšti)

Žalm 78, 1-8

(pripomínanie Božích skutkov a povolanie k vernosti)

(Má sa čítať responzívne – antifonicky.)

Zjavenie apoštola Jána 22, 1-5

(úvaha o najvyššej sláve Božej prítomnosti uprostred svojho ľudu po príchode jeho kráľovstva)

Matúš 18, 15-22

(úvaha o napätiach, ktoré reálne existujú, a ocenenie Božej prítomnosti uprostred svojho ľudu nezávisle od počtu zidených)

Kázeň / meditácia

Vyznanie viery

Nicejské, alebo Apoštolské vyznanie viery

Chválospev / Hymnus / Hudba

Akt pokánia

(zhromaždenie je otočené smerom dopredu)

P: Rôznymi spôsobmi možno byť neverný tomu, čím sme sa stali prostredníctvom krstu, nášmu záväzku a poslušnosti Bohu. Teraz mu ponúkame naše modlitby pokánia.

P a Z: Vyznávame ti, živý Bože,
že sme nedokázali žiť ako bratia a sestry,
a ako tvoje deti. Vyznávame ti, milujúci Bože,
že sme ťa nemilovali tak, ako nás ty miluješ.

Kýrie, eléison

Vyznávame Ti, láskavý Bože,
 že sme pochybovali o tvojom slove, a že sme neposlúchali jeho naučenia.
 Vyznávame ti, milostivý Bože,
 že sme ťa chceli vlastniť a uväzniť v našich doktrínach a teológii.

Kýrie, eléison

Vyznávame ti, všemohúci Bože,
 Že sme ťa neuznávali ako Pána celej zeme.
 Odpusť nám a očisť nás,
 pretože sme bránili tvojej prítomnosti, aby žiarila medzi nami.

Kýrie, eléison

P: Rozličnými spôsobmi sme neplnili svoje záväzky voči spolubratom a spolusestrám. Obraciame sa tvárou k našim susedom a priateľom, a ponúkame im svoje modlitby pokánia.

V niektorých spoločenstvách, dokonca aj vo väčších, by sa mohli vytvoriť dve skupiny, ktoré stoja oproti sebe a striedavo si odpovedajú. Už takéto usporiadanie priznáva, že sme hriešnici pred Bohom a našimi blíždymi. Ďalšie modlitby pokánia sa môžu primerane naformulovať podľa situácie v danom mieste.

P a Z: Sestry a bratia v Kristovi, vyznávame vám,
 že sme nepochopili vašu životnú cestu.
 Sestry a bratia v Kristovi, vyznávame vám
 svoju pýchu a sebestačnosť.

Kýrie, eléison

Sestry a bratia v Kristovi, vyznávame,
že sme sa vám otočili chrbtom, keď ste boli v núdzi.
Sestry a bratia v Kristovi, vyznávame vám,
že sme v cudzincovi v našom strede nevideli vzkrieseného Krista.

Kýrie, eléison

Sestry a bratia v Kristovi, vyznávame vám,
že sme túžili po jednoduchom a pohodlnom živote, po živote, ktorý na nás
nekladie žiadne nároky.
Odpustite nám, že sme vám nepreukazovali Kristovu lásku.
Odpustite nám všetko, čo sme nespravili.

(Zhromaždenie sa otočí smerom dopredu.)

P: Počujme všetci Ježišove slová odpustenia, ktoré nám dávajú možnosť
odvrátiť sa od *zlej* cesty a ísť cestou priateľstva a jednoty, ktorú nám
ukázal náš Spasiteľ. V harmónii a pokoji sa modlime tak, ako Ježiš učil
svojich nasledovníkov:

P a Z: *Otče náš...*

P: Začnime naozaj žiť to, čo vyznávame ústami. Tým, že spolu
zdieľame znamenie pokoja, obnovujeme svoj záväzok žiť novým
spôsobom, ktorý robí z nášho vyznania Bohu a vzájomného vyznávania
bod obratu v živote každého z nás.

Znamenie pokoja

Teraz sa môže spoločenstvo presunúť do inej časti kostola (napr. sa zhromaždiť okolo
Biblie alebo oltára). Tento presun je vyjadrením zmeny v sebe i v rámci spoločenstva,
v mene Ježiša a v jeho prítomnosti. Návrh: v tejto chvíli by ste mohli priniesť

reprodukcii keltského kríža spred vchodu dopredu zhromaždenia. Na tomto mieste by sa mohli uskutočniť aj ostatné výrazové prostriedky zmierenia – členovia zhromaždenia by si mohli vymeniť verš z Písma, slovo pokoja a milosti.

Modlitby vd'akyvzdania a prímluvné modlitby (*dvaja predsedajúci/čítajúci a zhromaždenie*)

Pri spomienke na Božie dary sa spolu modlíme:

P 1: Pane neba a zeme, začali sme počúvať tvojho Svätého Ducha, ktorý nás povoláva k jednote v Kristovi.

P a Z: *Ďakujeme ti, ó, Pane.*

P 2: Kiež by sme lepšie vnímali tvoje vnuknutie a boli viac pripravení počúvať jeden druhého.

P a Z: *Prosíme ťa, ó, Pane.*

P 1: Začali sme sa spolu rozprávať, oslavujeme spoločnú vieru a snažíme sa pochopiť svoje odlišnosti.

P a Z: *Ďakujeme ti, ó, Pane.*

P 2: Kiež by trpezlivá práca farárov, teológov a kresťanov napredovala a priniesla trvalé ovocie.

P a Z: *Prosíme ťa, ó, Pane.*

P 1: Za dohody, ktoré sa dosiahli v otázkach teológie a pastoračného života.

P a Z: *Ďakujeme ti, ó, Pane.*

P 2: Aby sme vedeli čeliť problémom a riešiť komplikované záležitosti, ktoré nás ešte stále rozdeľujú.

P a Z: *Prosíme ťa, ó, Pane.*

P 1: Za naše každoročné modlitebné zhromaždenia, za jednotu medzi kresťanmi.

P a Z: *Ďakujeme ti, ó, Pane.*

P 2: Aby sa mohla spoločná modlitba stať prirodzenou súčasťou našich miestnych zborov a farností.

Všetci: *Prosíme ťa, ó, Pane.*

P 1: Za spoločné svedectvo v Kristovi, ktoré sme vydávali v časoch krízy, za spravodlivosť, pokoj a humanitárnu pomoc.

Všetci: *Ďakujeme ti, ó, Pane.*

P 2: Aby sa naša jednota mohla jedného dňa stať takou, aby celý svet uveril v Krista, ktorého si Ty poslal.

P a Z: *Prosíme ťa, ó, Pane.*

P 1: Za pokrok v dialógu medzi náboženstvami
na celom svete.

P a Z: *Ďakujeme ti, ó, Pane.*

P 2: Aby sme vďaka zapojeniu sa v tomto dialógu cítili naliehavosť úplného spoločenstva medzi kresťanmi ako svedectva pre ostatných veriacich.

P a Z: *Prosíme ťa, ó, Pane.*

P 1: Za všetky rodiny, ktorých členovia patria do rozličných vierovyznaní, a ktoré sú živými svedectvami osobného prijatia v láske Otca, Syna i Ducha Svätého.

P a Z: *Ďakujeme ti, ó, Pane.*

P 2: Kiež by ich rodinný život posilnil kresťanskú radosť členov ich cirkví.

P a Z: *Prosíme ťa, ó, Pane.*

P 1: Za obrovský pokrok, ktorý spravili naše cirkvi v spoločnom uskutočňovaní Božieho slova ako zdroja zjavenia, a za pokrok, ktorý sme už dosiahli smerom k spoločnej oslave Eucharistie.

P a Z: *Ďakujeme ti, ó, Pane.*

P 2: Kiež by nádej, že jedného dňa budeme jesť pri jednom stole a piť z rovnakého kalicha, zväčšila našu túžbu konať tvoju vôľu, aby sme od Teba dostali tento dar.

P a Z: *Prosíme ťa, ó, Pane.*

(Môžu sa pridať aj ďalšie prosebné modlitby podľa situácie, v ktorej sa nachádza konkrétne zhromaždenie.)

Chválospev / Hymnus / Hudba

Vyslanie

P a Z: Otvor nám oči, aby sme videli tvoju prítomnosť.

Otvor nám uši, aby sme počuli tvoje volanie.

Otvor nám srdcia, aby sme cítili tvoju lásku.

Kiež otvoríme svoju náruč pre ostatných.

Kiež otvoríme svoje srdcia pre cudzincov.

Kiež otvoríme svoje dvere návštevníkom.

Aby sme boli otvorení tebe, Pane.

Otvor tento deň teraz a navždy.

(Flame in my heart – St Aidan for Today, David Adams, SPCK¹)

(Plameň v mojom srdci – Sv. Aidan pre dnes, David Adams, SPCK¹)

Milosť nášho Pána Ježiša Krista,
láska Božia,
a spoločenstvo Ducha Svätého
nech je a zostáva so všetkými nami odteraz až naveky. Amen.

¹ Poznámka: Vyššie sa povoľuje na autorské práva.

Biblické úvahy a modlitby pre rok 2006

Prvý deň

Zjednotení Kristovou prítomnosťou

„Jeden je Pán, jedna viera, jeden krst“ (Efezanom 4, 5-6).

Ezechiel 37, 15-28	„Môj príbytok bude u nich.“
Žalm 67, 4	„Nech ťa veľbia, Bože, národy.“
Efezanom 4, 1-6	„Jeden je Pán, jedna viera, jeden krst.“
Ján 14, 23-27	„A prídeme k nemu a urobíme si u neho príbytok.“

Komentár

Písmo zdôrazňuje, že Božou vôľou je, aby bol jeho ľud jednotný. Prostredníctvom proroka Ezechiela Boh potvrdzuje, že Júda a Izrael – dve oddelené kráľovstvá – sa raz zjednotia. Očisťujúca Božia prítomnosť ich posilní a požehná v zmluve pokoja.

Prirodzená reakcia na Boží dar jednoty je naša vďačnosť a chvála. Žalmista vyzýva všetky národy, aby sa zjednotili v chvále Pánovi, ktorého zachraňujúcu moc možno vidieť vo všetkých národoch a po celej zemi.

Ježiš svojich nasledovníkov učil, že on bude spolu s Otcom prítomný, a „urobí si príbytok“ u každého, kto ho miluje. Sľúbil, že jeho prítomnosť sa neskončí jeho smrťou, ale že bude naďalej s každým svojím nasledovníkom – to znamená, že aj dnes s nami – skrze Ducha Svätého.

Zasľúbenie Ježišovej prítomnosti však nie je obmedzené na jednotlivých veriacich. Pretože, ako hovorí evanjelista Matúš, všade, kde sa zídu čo i len dvaja alebo traja

v Ježišovom mene, vytvárajú spoločenstvo. Spoločenstvo, v ktorom je podľa slov Pána Ježiša prítomný on sám, posilňuje a sprevádza ich na ceste.

Táto spolunáležitosť sa mocne prejavuje vo vzájomnom uznávaní krstu. V krste Kristus volá každého jedného z nás a privádza nás do svojho tela, Cirkvi. Keďže každý z nás patrí Kristovi, patríme všetci jeden druhému. To, že patríme Kristovi a jeden druhému z nás robí jedno, napriek všetkým odlišnostiam, histórii, kultúre a teologickým presvedčeniam: „*Lebo kde sú zhromaždení dvaja alebo traja v mojom mene, tam som ja medzi nimi*” (Matúš 18, 20).

Modlitba

Pane Ježišu, ďakujeme ti za tvoju prítomnosť, za to, že nás posilňuješ a povzbudzuješ na našej ceste. Daj nám milosť, aby sme si uvedomovali tvoju prítomnosť v nás a sprav nás citlivými na tvoje podnety vo všetkom, čo robíme. Daj nám múdrosť a pokoru, aby sme vedeli rozpoznať tvoju prítomnosť v našich bratoch a sestrách. Ó, Pane, skutočne nás zjednot'. Amen.

Druhý deň

Budovanie kresťanskej jednoty s Ježišom v našom strede – každodenný ekumenizmus

„...aj vy si máte navzájom umývať nohy“ (Ján 13, 14).

Deuteronomium (5 M) 30, 15-20 „Tak budeš žiť a rozmnožovať sa.”

Žalm 133, 1 „Aké je dobré, keď sú bratia pospolu!”

Prvý list Korint'anom (1 K) 12, 12-31 „Boh usporiadal údy v tele.”

Ján 13, 1-15 „Aj vy si máte navzájom umývať nohy.”

Komentár

Ako vyhlasuje žalmista, jednota je prítlačivá. Keďže Kristus je medzi nami, všetci kresťania majú povinnosť zladit' každodenný život svojich spoločenstiev v užšom prepojení s duchom evanjelia.

Ježiš nám zanechal špecifický príklad kresťanského správania voči blížnym, keď večer pred svojou smrťou umýval svojim učeníkom nohy. V *Prvom liste Korint'anom* (12) píše apoštol Pavol o potrebe starať sa jeden o druhého a hovorí, že v Duchu Svätom je každý z nás iný, i keď sme súčasťou jedného tela. Slovo Božie nás ako bratov a sestry v Cirkvi vyzýva prijať konkrétnu úlohu, ktorá pomôže Cirkvi rásť a nám slúžiť svetu.

Účasť na živote svätej Trojice nie je prosté prijatie nejakého článku viery. Evanjelium nás nabáda každodenne sa odovzdať ekumenickej úlohe, aby Cirkev lepšie odrážala spoločenstvo Trojice. Nie je pre nás Boh, ktorého vyznávame spolu s členmi iných monoteistických náboženstiev, príkladom lásky medzi Otcom, Synom a Duchom Svätým? Napredovať s Kristom v Cirkvi znamená uvedomiť si, že pozitívny čin, akokoľvek skromný, uskutočnený v spoločenstve, má väčšiu hodnotu ako skutok vykonaný v odlúčení.

Umývať nohy svojich sestier a bratov je viac ako len prosté gesto. Je to moment, keď otváram svoje srdce Ježišovi, ktorý nás vyzýva, aby sme slúžili jednej Cirkvi, v ktorej sa snažíme byť živými kameňmi aj staviteľmi.

Modlitba

Večný Otče, zjednotení v mene tvojho Syna, Ježiša Krista a v prítomnosti Tešiteľa, tvojho Ducha Svätého sa zaväzujeme budovať kresťanské spoločenstvo so srdcom a nadšením obnoveným ohňom tvojej lásky.

Prosíme, aby sme s tými, ktorých každý deň stretávame, mohli žiť ekumenizmus na obraz tvojho Syna, ktorý umyl nohy svojim učeníkom, aby sme spolu mohli vstúpiť do nového života v jeho prítomnosti. Amen.

Tretí deň

Spoločná modlitba v Ježišovom mene

„Pán čaká, aby vás omilostil...“ (Izaiáš 30, 18).

<i>Izaiáš 30, 18-26</i>	„ <i>Iste ti bude milostivý.</i> “
<i>Žalm 136</i>	„ <i>Jeho milosť je večná.</i> “
<i>Skutky apoštolov 1, 12-14</i>	„ <i>Modlili sa spolu.</i> “
<i>Matúš 18, 18-20</i>	Modlitba v Ježišovom mene.

Komentár

Stretnutie za účelom spoločnej modlitby napriek našim ľudským odlišnostiam je stálou témou Biblie. Spoločenstvá sa zhromažďujú k oslave a chvále Boha, túžia po Božom odpustení a prihovárajú sa za Božiu milosť a pomoc. Ešte viac vidno Božie milosrdenstvo v tom, že Pán je Bohom spravodlivosti. Naše modlitby sú odpoveďou na Božiu spravodlivosť, na to, čo Boh spravil najprv pre nás, pretože „kým sme ešte boli hriešnikmi, Kristus umrel za nás“. V celej Biblii sa Boh zjavuje ako milostivý a trpezlivý, ako vykupiteľská láska.

Žalmy sa zachovali ako chválospevy a modlitby, ktoré Boží ľud prednášal na spoločných oslavách Boha. Spoločné slová zbližovali celý národ a vytvorili pocit spolupatričnosti, čo na druhej strane prinášalo pocit sebadôvery a bezpečnosti.

Bolo prirodzené, že táto tradícia pokračovala v ranej Cirkvi. Neučil sám Ježiš svojich učeníkov ako sa majú modliť? V evanjeliách Ježiš hovorí, že nám dá čokoľvek, o čo budeme prosiť, ak sa na tom zhodneme. Keď sa stretneme ako kresťania, aby sme sa navzájom milovali a spolu sa modlili, môžeme si byť istí, že Kristus je s nami. Keď sa spolu modlíme v Ježišovom mene, jeho osoba je putom medzi nami i k predmetu našich modlitieb. Z toho dôvodu je modlitba v jednote mocnou modlitbou.

Ježišovi učeníci sa odovzdali modlitbe a snažili sa byť jednotní. Ježiš sa v predvečer svojej smrti modlil, aby jeho učeníci boli jedno, pretože ešte neboli zjednotení v jeho

mene. O dvadsať storočí neskôr si musíme položiť otázku: O čo viac sme my zjednotení v modlitbe, živote a práci? Naša jednota je naozaj darom, ktorý pochádza od Boha. Ba čo viac, uvedomujeme si, že sa o tento dar musíme pokorne a neprestajne usilovať. Apoštol nás nabáda, aby sme sa modlili bez prestania, aby Duch Svätý znovu a znovu zostupoval na nás, a aby nás svojimi podnetmi zjednocoval.

Modlitba

Pane, uč nás modliť sa, ako si to učil svojich učeníkov, aby sme tak ako oni mohli byť zjednotení vo viere, láske a v službe, aj my sa mohli tešiť z našich odlišností, rozmanitosti, a ochotne sa delili o bohatstvo rozmanitých spôsobov modlenia. Daj, aby nás naše stretnutia v Ježišovom mene skutočne zjednotili, aby svet mohol uveriť v tvoju trvalú prítomnosť. Amen.

Štvrtý deň

Z minulosti do budúcnosti

– odpustenie a uzdravenie spomienok

„Nehovorím ti, že sedem ráz, ale až sedemdesiatkrát sedem ráz“ (Matúš 18, 22).

Jonáš 3	Pokánie veľkého mesta Ninive.
Žalm 51	Prosba o milosť.
Kolosanom 3,12-17	„Nadovšetko sa však odejte láskou.“
Ján 8,1-11	„Ani ja ťa neodsudzujem.“

Komentár

Priznanie hriechov z minulosti, milosť odpustenia a zmierenie sú témy, ktoré sa v Biblii často opakujú. Kresťanské spoločenstvá ešte stále nesú stopy minulosti poznačené ľudskou slabosťou a hriechom. Niektoré zranenia sa uzdravujú, iné sú ešte stále zdrojom bolesti a rozdelenia. Čeliť minulosti môže byť náročné a vyžaduje úprimné hľadanie

v duši jednotlivcov, ale aj v spoločenstvách. Ak však máme skutočne žiť ako jeho vyvolený ľud a umožniť, aby pokoj Kristov vládol v našich srdciach a medzi nami, Boh chce od nás práve toto.

Jonáš vyzýva obyvateľov Ninive, aby boli pri vyznávaní svojho egoizmu, násilností a ľahostajnosti voči dobru čestní. Toto volanie adresuje celému mestu a jeho obyvateľom. Všetci sa musia odvrátiť od svojich zlých ciest a od násilia, ktoré sa stalo ich súčasťou.

Žalmista prosí o Božie odpustenie, pretože aj on je v hĺbke duše sužovaný svojou minulosťou. Uvedomuje si svoje zlyhania a úpenlivo prosí Boha, aby ho neopustil. Cíti zodpovednosť aj za obyvateľov Ninive a želá si ukázať im cestu pravdy a čestný život, aby sa aj oni mohli zmieriť s Bohom.

Zákonníci a farizeji vidia v cudzoložnej žene len zlyhanie a hriech. Stotožňujú ju s jej minulosťou. Odmietajú si však uvedomiť vlastnú minulosť a hriechy. Ježiš nás nabáda nehodiť prvý kameň, nezatratiť človeka a prestať hrešiť. Snaha o jednotu je založená na tejto výzve.

Odpustenie sa nedá zmerať. Je nevyčerateľné ako Božia láska: až sedemdesiatkrát sedem ráz. Naše spoločenstvá sú povolané na svojich ekumenických cestách svedčiť o Božej milosti v jej nekonečnosti.

Modlitba

Zmierujúci Bože, pomôž nám prekonať krivdy a horkosť, ktoré sú výsledkom zlyhaní a hriechov našej minulosti. Uč nás odpúšťať, aby sme sa mohli v pokore usilovať o zmierenie s tebou a so svojimi blíznymi. Posilni v nás Kristovu lásku, zdroj a záruku jednoty tvojej Cirkvi. Amen.

Piaty deň

Božia prítomnosť medzi nami – povolanie k pokoju

Boh je s nami (Žalm 46).

Prvá kniha kráľov 19, 1-13a Zvuk absolútneho ticha (šum jemného vánku).

Žalm 46 Boh je s nami.

Skutky apoštolov 10, 9-48 Boh nikoho neuprednostňuje.

Lukáš 10, 25-37 „Kto je môj blížny?“

Komentár

Pri uvažovaní nad biblickými textami, ktoré hovoria o prítomnosti Boha medzi nami si uvedomujeme veľké výzvy na našej ekumenickej púti.

Tak ako v Eliášových časoch ani dnes nemá zmysel hľadať Boha vo víchrici alebo v zemetrasení. Jeho pokojná a potešujúca prítomnosť sa dá nájsť skôr v šume jemného vánku alebo dokonca v absolútnom tichu.

Musíme si privlastniť presvedčenie žalmistu: Boh je našou jedinou silou. Nasledujeme príklad Boha, ktorý ničí luky a láme kopije. Je to výzva ukončiť každý konflikt.

Príbeh zaznamenaný v *Skutkoch apoštolov* nás vyzýva uvažovať o duchu zmŕtvychvstalého Krista, ktorý je činný na celom svete. S pohľadom upretým na Boha, ktorý je nestranný, sa musíme naučiť ísť za hranice všetkých príliš ľudských obmedzení.

Podobenstvo o dobrom Samaritánovi nám pripomína, že sa nemôžeme odvrátiť, keď prechádzame okolo brata alebo sestry, ktorí sú v núdzi. Ako môžeme *nemať* záujem, keď má iné cirkevné spoločenstvo ťažkosti?

Modlitba

Otče, zhromaždení v mene Pána Ježiša sa modlíme, aby sme boli citliví na tvoju prítomnosť a aby si nám pomohol rozlišovať cesty, po ktorých nás chceš viesť v našom ekumenickom putovaní. Nech sa ti vzdáva sláva na veky vekov. Amen.

Šiesty deň

Misia v Ježišovom mene

„Tak isto nie je vôľa vášho Otca v nebesiach, aby zahynul čo len jeden z týchto maličkých“ (Matúš 18, 14).

Daniel 3, 19-30

Svedectvo viery.

Žalm 146

Chvála Boha Spasiteľa.

Skutky apoštolov 8, 26-40

Filip svedčí etiópskemu eunuchovi.

Lukáš 10, 1-12

Ježiš vysielá svojich učeníkov.

Komentár

Aj dnes stretávame ľudí, ktorí sú Bohom povolani svedčiť o svojej viere. Šadrach, Měšach a Abéd-Negó mali silnú a pevnú vieru v toho, ktorý ich zachránil. Ich zápal, odvaha a jednotné svedectvo zoči-voči veľkému osobnému nebezpečenstvu presvedčilo kráľa a jeho úradníkov, že ich Boh je jediným skutočným Bohom. Ich svedectvo viery však slúžilo aj ako manifestácia pre malomyseľný Izrael. Boží ľud bol takto znovu posilnený a zjednotený okolo svojho Boha.

Žalmista spieva chvály Pánovi, ktorý sa snaží získať svoj ľud za rôznych okolností, aby mohli nájsť bezpečnosť a spasenie. Konečný príklad neutíchajúcej Božej starostlivosti o svoj ľud je Pán Ježiš. On zhromažďuje tých, ktorí sú slabí a zablúdili, a od svojich učeníkov očakáva, že budú nadšení a odovzdaní, keď ich vyšle v svojom mene niest' dobrú správu o Božom kráľovstve.

Filip uvažuje o nadšení ranej Cirkvi. Využíva každú príležitosť na splnenie Ježišovej misie.

Ako Kristovi nasledovníci sme povolaní na misiu. Posolstvo evanjelia je však silnejšie, keď sú kresťania pri svedectve o tejto pravde zjednotení. Sme povinní šíriť dobrú správu všetkým ľuďom. Sme povolaní

- mať odvahu tvárou v tvár neviere;
- opustiť bezpečie vlastnej kultúry a náboženskej tradície;
- nájsť nové a inovujúce spôsoby hlásania dobrej zvesti o Ježišovi Kristovi;
- byť inšpirovaní a nadšení spoločnou vierou;
- byť motivovaní Ježišovým súcitom, aby sme spolupracovali na zmiernení utrpenia vo svete;
- bojovať proti nespravodlivosti a postaviť sa na stranu chudobných.

Jednotné svedectvo o evanjeliu, ktoré kresťania ponúkajú v tomto uponáhľanom, neustále sa meniacom svete, spočíva v dvoch momentoch: v tom, že vyjdeme do sveta; a v tom, že sa zhromažďujeme spolu so slabými, aby sa nestratil ani jeden z maličkých.

Máme dvojité povolanie, ktoré musíme naplniť!

Modlitba

Živý Bože, prebud' v nás túžbu byť misijným ľuďom. Pomôž nám počúvnuť tvoje povolanie a daj nám odvahu nasledovať rady tvojho Ducha. Cez naše spoločné svedectvo nás posilni, aby sme hlásali dobrú správu o tvojom kráľovstve. Amen.

Siedmy deň

Objavenie Božej prítomnosti v iných a jej víťanie v Ježišovom mene

„A kto by prijal jedno takéto dieťa v mojom mene, mňa prijíma“ (Matúš 18, 5).

Exodus (2. Mojžišova) 3, 1-17

Horiaci ker.

Žalm 34

Hospodin zachraňuje tých, čo majú

ubitého ducha.

Skutky apoštolov 9, 1-6

„Ja som Ježiš, ktorého ty prenasleduješ.“

Matúš 25, 31-46

Ježiš je v našich blížnych.

Komentár

Keď Boh Mojžišovi oznámil, že vyslobodí izraelský ľud z otroctva, že ich vyvedie z Egypta a vovedie do krajiny oplývajúcej mliekom a medom, urobil to prostredníctvom horiaceho kra, ktorý nezhorel. Celý národ bol uistený o prítomnosti Boha svojich otcov: „Som, ktorý som“. Toto nie je vzdialený, bezcitný Boh, ale Boh, ktorý sa o svoj vyvolený ľud stará.

Boh neskôr potvrdil povahu svojho bytia v osobe svojho Syna, Ježiša Krista, ktorý nám pripomína, že ak chceme vstúpiť do jeho kráľovstva, musíme sa stať malými deťmi. Nie sú to veľkí tohto sveta, v ktorých by sme mali hľadať Krista, ale tí, ktorí sa v nevinnosti a pokore stali „deťmi“. Keď ich prijímame v našom strede, prijímame Krista. Keď zachováme jeho slovo, Ježiš nás uistuje o svojej prítomnosti. Kde sú dvaja alebo traja zhromaždení v jeho mene, tam je on medzi nimi. Je aj s tými, ktorí sú prenasledovaní pre jeho meno. Nadovšetko, keď poslúchame Ježišov príkaz, ktorý nám dal pri Poslednej večeri, aby sme to robili na jeho pamiatku, veríme, že je prítomný v našich srdciach a myšliach, i keby sme sa nemuseli presne zhodnúť na povahe jeho prítomnosti.

Keď dávame jesť hladným, keď sa staráme o chorých, keď navštevujeme väzňov, keď obliekame nahých a prijímame cudzincov, robíme to pre Ježiša. Svetová rada cirkví bola založená v roku 1948 (čiastočne) ako reakcia na naliehavú potrebu spolupráce kresťanov

pri zmierení a pri starostlivosti o tých, ktorých životy zničila Druhá svetová vojna. Diakonická a ekumenická úloha sú rovnako naliehavé až do dnešného dňa. Teológovia sa veľmi snažia nájsť cestu k väčšej jednote v rámci Cirkvi. Aj tu je „cudzinec“ kľúčovým slovom. Ježiš nám prikázal milovať blížnych s ich odlišnosťami. Čiže cudzinec, ten iný, napriek svojim odlišnostiam patrí Kristovi. To je teda kľúč, pomocou ktorého môžeme obsiahnuť a snažiť sa naplniť ekumenickú úlohu. Ak uznáme prítomnosť Krista v „cudzincovi“ z inej cirkvi nemusíme sa báť jeho alebo jeho úmyslov. Namiesto toho sa môžeme od neho učiť a on od nás. Takýmto spôsobom napredujeme na ceste k jednote.

Keď si uvedomíme, že Ježiš je neustále prítomný (i keď rôznymi spôsobmi), pochopíme, že je naozaj súčasťou nášho života. Nielen postavou z histórie, ktorá učila ako máme žiť, ale skrze Ducha Svätého je prítomný a aktívny aj v dnešnom svete.

Modlitba

Večný Otče, daj nám milosť rozpoznať tvoju prítomnosť medzi nami, aby naša túžba po skutočnom spoločenstve v cirkvách a v spoločnosti mohla rásť, a naša modlitba o jednotu tela Kristovho, tvojej Cirkvi, bola stále vrúcnejšia. Modlíme sa v Ježišovom mene. Amen.

Ôsmy deň

Zjednotení v nádeji

„V ten deň spoznáte, že ja som vo svojom Otcovi a vy ste vo mne a ja vo vás“ (Ján 14, 20).

<i>Exodus (2 M) 40, 34-38</i>	Pánov oblak bol nad príbytkom počas celého ich putovania.
<i>Žalm 42, 12</i>	„Čakaj na Boha, ešte mu budem ďakovať.“
<i>Zjavenie 21, 1-6</i>	„Sám Boh bude s nimi.“
<i>Ján 14, 15-31</i>	„Nenechám vás ako siroty.“

Komentár

Mojžiš viedol Izraelský ľud po púšti. Pri ich púti bol Boh prítomný vo dne v oblaku a v noci v ohnivom stĺpe.

Téma žalmu je životná túžba po spoločenstve s Bohom, ktorý vezme všetky pochybnosti a žiale človeka.

Nový ľud, ktorý sa narodil z evanjelia, je putujúcim ľudom, ktorý smeruje k plnosti života v novom stvorení. Boh bude prebývať medzi nami a zotrie každú slzu z našich očí. Smrti už viac nebude. Bolesť a rozdelenia budú prekonané. Bude jedno obnovené a zjednotené ľudstvo v Bohu.

Teraz sme však spolu na ceste. Máme rovnakú nádej a patríme jednému Bohu. Na našej pútnickej ceste nie sme osamelí. Ježiš nás nenechal ako siroty, pretože nám bol daný Duch Svätý. Je to Duch nádeje a Duch lásky. Bol nám daný Kristov pokoj, ktorý nás povzbudzuje a vedie, aby sme zostali v láske. Ak milujeme Krista, budeme zachovávať jeho slovo.

Téma tohto týždňa nám pripomína Ježišovo zaslúbenie: „Lebo kde sú zhromaždení dvaja alebo traja v mojom mene, tam som ja medzi nimi.“ S Ježišom, večným Slovom Božím, ktorý žije medzi nami, cestujeme spolu po ceste nádeje. Môžeme si navzájom pomáhať, aby sme zostali verní. V moci Ducha nás Ježiš Kristus bude viac a viac vovádzať do Otcovej obnovujúcej vôle. Zmierené a zmierujúce spoločenstvo, ktorému sme sa zaviazali v našom ekumenickom hnutí je znamením a očakávaním prichádzajúceho nového stvorenia. S Božou milosťou chceme žiť už teraz „na zemi ako je to v nebi.“

Modlitba

Večný Otče, zjednotení v mene Ježiša prosíme, aby si nám dal istotu, že napriek všetkému smrť nezvíťazí, že naše rozdelenia skončia, že sa nezľakneme prekážok a že v nádeji dosiahneme plnosť života, lásky a svetla, ktoré si sľúbil tým, ktorí Ťa milujú a zachovávajú tvoje slovo. Amen.

Doplnkové modlitby z Írska

Chválospevy a žehnania

(navrhnuté ekumenickou skupinou v Írsku a vydané výlučne v ich zodpovednosti).

Ó, Kráľu Veľkého piatka (starodávna írsky modlitba)

Čie končatiny boli vystreté na kríži,

ó, Pane, kto trpel?

Modriny, rany, strata.

Chceme sa skryť

pod ochranný štít tvojej moci,

aby ovocie stromu tvojej smrti

padlo dnes večer aj na nás.

Náprsný krunier svätého Patrika

Dnes sa zväzujem so

silným menom Trojice.

Vzývaním toho istého,

troch v jednom a jedného v troch.

Tento deň sa priväzujem naveky

mocou viery, Kristovho vtelenia,

jeho krstu v rieke Jordán,

jeho kríža smrti pre moje spasenie.

Jeho vzkriesením z voňavého hrobu,

jeho vstúpením do nebies,

jeho príchodom v posledný deň,

sa dnes zväzujem.

Dnes sa zväzujem s cnosťami neba

pokrytého hviezdami,

s nádherným lúčom slnka, ktorý dáva život,

s večernou bielobou mesiaca,
 so zablysnutím blesku,
 s vírením divých nárazov vetra,
 s neklátiacou sa zemou, s hlbokým slaným morom,
 okolo starých večných skál.

Dnes sa zväzujem
 s Božou silou, aby ma držala a viedla,
 s jeho okom, aby ma sledovalo, a Jeho mocou, aby pri mne zotrvala,
 s jeho uchom, aby načúvalo mojim potrebám,
 s jeho múdrosťou, aby ma vyučovala,
 s jeho rukou, aby ma viedla, s jeho štítom, aby ma strážil,
 s jeho slovom, aby som mohol hovoriť,
 s jeho nebeskými vojmi, aby ma chránili.

Nech je Kristus so mnou, nech je Kristus vo mne,
 Kristus za mnou, Kristus predom mnou,
 Kristus vedľa mňa, nech ma Kristus získa,
 nech ma Kristus potešuje a obnovuje.
 Kristus podo mnou, Kristus nado mnou,
 Kristus v tichu, Kristus v nebezpečenstve,
 Kristus v srdciach všetkých, ktorí ma milujú,
 Kristus v ústach priateľa a cudzinca.

Dnes sa zväzujem s menom,
 so silným menom Trojice.
 Vzývaním toho istého,
 troch v jednom a jedného v troch,
 skrze ktorého bolo stvorené celé stvorenie,
 večný Otec, Duch, Slovo.
 Chvála Pánovi môjho spasenia;

Spasenie je z Krista Pána!

Božia láska, nad všetky lásky vynikajúca

(Charles Wesley, 1747)

Božia láska, nad všetky lásky výnimočná,

Radosť z nebies, zostúp dolu na zem.

Upevni v nás svoj pokorný príbytok,

korunu svojej vernej milosti.

Ježiš, ty si všetko zľutovanie,

čistá, nezviazaná láska.

Navštív nás svojím spasením,

vstúp do každého chvejúceho sa srdca.

Vdýchni, ó, vdýchni svojho milujúceho Ducha

do každej ustarostenej hrude.

Dovoľ nám všetkým v tebe dedit',

dovoľ nám najst' tvoj zasľúbený odpočinok.

Vzdial' od nás lásku k hriechu;

buď Alfou i Omegou,

koncom viery, tak ako si jej začiatkom.

Daj nám do srdca slobodu.

Príd', najmocnejší, a oslobod'.
Nech všetci prijmeme tvoj život.

Rýchlo sa vráť, a nikdy,

nikdy viac neopust' svoje chrámy.

nikdy viac neopust' svoje chrámy.

V tebe budeme vždy požehnaní.

Budeme ti slúžiť ako tvoje voje nad nami,

Budeme sa k tebe modliť a chváliť ťa bez prestania.

Sláva v tvojej dokonalej láske.

Dovŕš teda svoje nové stvorenie.
 Nech sme čistí a bez úhony.
 Nech vidíme tvoje veľké spasenie.
 Nech sme v tebe dokonale obnovení,
 premenení zo slávy do slávy,
 kým v nebi neprevezmeme svoje miesto,
 kým pred tebou nezložíme svoje koruny,
 stratení v údive, láske a chvále.

Galské požehnanie z 15. storočia

Nech je Boh v mojej hlave a mojom chápaní;
 nech je Boh v mojich očiach a mojom pohľade;
 nech je Boh v mojich ústach a v mojom rozprávaní;
 nech je Boh v mojom srdci a mojom myslení;
 nech je Boh na mojom konci a pri mojom odchode.

Staré írské požehnanie

Kiež cesta stúpa k stretnutiu s tebou,
 kiež je vietor vždy v tvojom chrbte,
 kiež slnečný žiar zohrieva tvoju tvár,
 a dážď jemne padá na tvoje polia.
 A kým sa znovu stretneme,
 nech ťa Boh drží v dlaniach svojich rúk.
 Amen.

Tradičný keltský chválospev

Buď mojím videním, ó, Pane môjho srdca.
 Nech je pre mňa všetko ostatné ničím, keď ty si spásou.
 Si mojou najlepšou myšlienkou cez deň i v noci.
 Či vstávam, či líham, tvoja prítomnosť je mi svetlom.

Buď mojou múdrosťou, buď mojím pravdivým slovom.
Nech som vždy s tebou a ty so mnou naveky, Pane.
Si mojím Vykupiteľom, mojou láskou, ktorá si ma získala.
Prebývaš vo mne a ja som s tebou jedno.

Nestojím o bohatstvo, ani o prázdnu chválu.
Si mojím dedičstvom po všetky moje dni.
Ty, a len ty si prvým v mojom srdci.
Veľký Kráľu neba, si mojím pokladom.

Veľký Kráľu neba, ty žiarivé slnko nebies,
daj mi z jeho radosti, keď získame víťazstvo.
Kristus môjho srdca, nech sa mi čokoľvek prihodí,
buď mojím videním, ó, vládca všetkých.

*(Slová: Írska pieseň (8. storočie), preložila do moderného jazyka Mary E. Byrne, 1905;
zveršovala Eleanor H. Hull, 1912.)*

Ekumenická situácia v Írsku

Náprsný krunier svätého Patrika je známa modlitba, ktorá sa ozýva storočiami írskej histórie. Vyjadruje nádej, že Kristus bude „v srdci každého, kto na mňa myslí, v ústach každého, kto ku mne hovorí, v každom oku, ktoré ma vidí, a v každom uchu, ktoré ma počuje“. Vďaka írskym misionárom sa od 6. storočia Ježiš Kristus opätovne objavoval v ústach, očiach, ušiach a mysli nespočetne mnohých ľudí na európskom kontinente. Súčasní írski misionári a dobrovoľníci všetkých denominácií nesú ďalej výrečné svedectvo o kresťanskom duchu lásky.

V posledných rokoch médiá na celom svete podávajú správy o tragických udalostiach, ktoré sa spájajú s Írskom. Napriek tomu, že korene problémov majú oveľa viac politický, kultúrny, historický a spoločenský charakter ako náboženský, hovorí sa o boji medzi katolíckymi a protestantmi. Nanešťastie je pravda, že mnohí, ktorí vykonali násilné činy, si hovoria „kresťan“. Je tiež smutným faktom, že konflikty boli čiastočne znamením tragických následkov rozdelení medzi kresťanmi.

Vďaka za mierový proces, ktorý v poslednom desaťročí prebieha v Severnom Írsku, hoci jeho pokrok je veľmi krehký. Tolerancia a harmónia, odpustenie, zmierenie a vzájomný rešpekt sú postoje a hodnoty, ktoré je potrebné dennodenne opätovne obnovovať.

Napriek tomu, alebo možno čiastočne ako ovocie otrasného utrpenia, sa vzťahy medzi kresťanmi v posledných rokoch zmenili. Súčasný počet stretnutí a stupeň spolupráce a vzťahov medzi členmi a vodcami rôznych cirkví by bol pred štyridsiatimi rokmi nepredstaviteľný. Nespočetné semienka mieru, ktoré sa zasiali na individuálnej úrovni a na úrovni spoločnosti, sa nedajú zrátať.

Ekumenizmus v Írsku sa samozrejme netýka len Severného Írska. Pravda je taká, že na írskom ostrove sú dve jurisdikcie a tento fakt sa dotýka aj ekumenického dialógu. Napriek tomu, že cirkvi fungujú na úrovni celého ostrova, rozdielne ‚svety‘, ktoré sú

dôsledkom rozdielnych jurisdikcií, môžu viesť k odlišným očakávaniam, odlišnej praxi a skúsenostiam ekumenických vzťahov.

V Írskej republike sú katolíci veľmi veľkou väčšinou a protestanti menšinou. Následkom toho sa protestanti a katolíci jednoducho nemusia stretnúť. V Severnom Írsku nie je taký veľký rozdiel medzi počtom katolíkov a protestantov, ale napätie posledných rokov viedlo k inej ekumenickej atmosfére.

V Írsku existuje veľa povzbudivých iniciatív medzi cirkvami. Bohoslužby počas *Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov* sú v dnešnej dobe bežné. Každoročného *Svetového dňa modlitieb žien* sa zúčastňuje stále viac žien z rôznych cirkevných denominácií. Vznikajú skupiny, ktoré sa zaoberajú štúdiom Biblie a diskutujú o cirkevných dokumentoch. Konkrétne projekty sa stali príležitosťami na spoluprácu a priateľstvo. Medzi ne patria napríklad iniciatívy, ktoré pomáhajú rozvíjať vzájomné porozumenie, spoločné štúdium miestnej histórie, organizovanie konferencií, a konkrétne spoločenské udalosti. Vianočné bohoslužby a iné každoročné udalosti sa niekedy konajú spoločne. Najmä v Severnom Írsku rastie počet ekumenických skupín, cirkevných fór, spoločenstiev duchovných, projektov Vzdelania za mier a priateľských stretnutí pri dobrom jedle.

Významným míľnikom v ekumenizme bolo slávnostné otvorenie *Írskej školy ekumenizmu* v roku 1970. Okrem toho sa oplatí spomenúť každoročnú Glenstalskú ekumenickú konferenciu, ktorá sa koná od roku 1964 a Greenhillskú konferenciu (v blízkosti mesta Drogheda), ktorá začala v roku 1966. Spoločenstvo Corymeela je medzinárodne uznávané ako prorocké znamenie zmierenia.

Nanešťastie násilie a sektárstvo viedlo k hlbokým predsudkom, zraneniam a bolestivým spomienkam, ktoré môžu ľahko blokovať angažovanosť v akomkoľvek vzťahu alebo dialógu s členmi iného vierovyznania. Sektárstvo je definované ako „súhrn postojov, viery, správania a štruktúr, v ktorých je náboženstvo dôležitým komponentom a ktoré

priamo, alebo nepriamo porušuje práva jednotlivcov alebo skupín a ovplyvňuje alebo spôsobuje situácie deštruktívnych konfliktov.”²

Problém sektárstva je otázka, ktorá si získala značnú pozornosť v Írsku najmä od roku 1998, kedy sa podpísala Veľkopiatočková Belfastská dohoda (Good Friday Belfast Agreement). V snahe vytvoriť kultúru, ktorá prekračuje hranice sektárstva, musíme si uvedomiť ako veľmi všetci kresťania spolu zdieľajú prítomnosť vzkrieseného Krista. V súčasnosti existuje veľké množstvo projektov, ktoré sa snažia odhaliť vzájomne zakorenené negatívne postoje a pomôcť ľuďom pozrieť sa do minulosti efektívnym a nepokryteckým spôsobom.

Nepriaznivé okolnosti, ako sú sektárske protesty v Severnom Írsku, sa v niektorých prípadoch stali príležitosťou na zvýšenie ekumenického úsilia. Napríklad po jednej sektárskej udalosti s ničivými následkami vydala cirkevná konferencia Presbyteriánskej cirkvi oficiálne vyhlásenie o podpore pre katolícku farnosť so žiadosťou, aby sa prečítalo na omšiach, ktoré sa slúžili v tejto farnosti.

Hlavné oficiálne miesto ekumenických stretnutí v Írsku je *Írske medzicirkevné stretnutie*, ktoré sa po prvýkrát zhromaždilo v Ballymascanlone v septembri 1973. Medzicirkevný výbor zložený z vedúcich a zástupcov členov Írskej rady cirkví a Biskupskej konferencie Rímsko-katolíckej cirkvi sa stretáva niekoľkokrát do roka. Medzicirkevné stretnutie má dve oddelenia – jedno sa zaoberá teologickými záležitosťami a druhé skúma spoločenské otázky. Spoločné stretnutie vedúcich a zástupcov cirkví v značnej miere pomohlo pri riešení spoločných záležitostí ako je napríklad chýlostivá otázka miešaných manželstiev.

Zoznam členov Írskej rady cirkví dáva predstavu o širokej škále cirkví, ktoré sa nachádzajú v Írsku: Cirkev cherubov a serafov v Írsku; Írska cirkev (anglikánska); Koptská pravoslávna cirkev v Írsku; Grécka pravoslávna cirkev v Británii a Írsku; Sieť

² Poznámka: Oddelenie spoločných záležitostí Írskeho medzicirkevného stretnutia, *Sektárstvo: Diskusný dokument* (Belfast, 1993), s. 8.

cirkví Spojenie života (Life Link); Evanjelická cirkev v Írsku; Metodistická cirkev v Írsku; Írsky dištrikt českobratskej cirkvi; Slobodná presbyteriánska cirkev v Írsku; Presbyteriánska cirkev v Írsku; Armáda spásy (Írske oddelenie); Náboženská spoločnosť priateľov v Írsku (Quakeri); Ruská pravoslávna cirkev v Írsku; Rumunská pravoslávna cirkev v Írsku.

Len pred niekoľkými rokmi sa hlavný ekumenický dôraz kládol jednoznačne na štyri tzv. „tradičné“ cirkvi: Rímskokatolícku cirkev, Írsku (anglikánsku) cirkev, Presbyteriánsku cirkev a Metodistickú cirkev. Hlavná zmena, ku ktorej však z hľadiska ekumenizmu dochádza je, že v Írsku rastú pravoslávne cirkvi, menšinové etnické cirkvi a iné nové spoločenstvá. Tento rozvoj značne pozmení ekumenickú situáciu.

Od roku 1996 prišlo do Írskej republiky až 200 000 imigrantov, ktorí tvoria 5 % súčasného počtu obyvateľov (4 milióny). Počet členov pravoslávnych cirkví narástol z 358 v roku 1991 na 10 437 v roku 2002 a naďalej sa rapídne zvyšuje. Vzniklo veľa cirkví černošských imigrantov, ktoré po celej krajine rýchlo narastajú.

Rastú aj iné náboženské komunity, čo tiež ovplyvňuje ekumenické vzťahy, pretože tento trend nabáda kresťanov uvažovať o spoločnom svedectve a otvorenosti voči iným spoločenstvám viery. Sčítanie obyvateľov v roku 2002 ukázalo, že v Írskej republike žije 19 100 moslimov oproti roku 1991, kedy ich tam žilo len 3 900. V tom istom období budhistická komunita vzrástla z 986 na 3 894, a hinduistická z 953 na 3 099 členov. Tento stúpajúci trend iných náboženských komunít naďalej pokračuje.

V prehľade ekumenizmu v Írsku nemôžeme inak, len s vďačnosťou spomenúť nespočetné množstvo jednotlivcov, spoločenstiev a hnutí, ktoré zasiali veľa semienok zmierenia a dialógu uprostred sĺz a množstva utrpenia počas posledných 40 rokov. Niet pochyb, že veľa projektov, ktoré vznikli v Severnom Írsku a pokúšajú sa vytvárať mosty medzi spoločenstvami, je inšpirovaných kresťanstvom.

Kresťania v Írsku znovu objavili prítomnosť Ježiša medzi sebou, keď sú zhromaždení v jeho mene. Znovu nachádzajú svoje hlboké kresťanské korene a špecifický príspevok k evanjelizácii v dnešnom svete. Prejdúc temnou nocou, v ktorej sa zrazili kultúry a mentality, ako aj spory o interpretácii histórie a perspektív do budúcnosti, sa kresťania v Írsku zapájajú do bolestivej, ale uzdravujúcej práce zmierenia.

Je našou nádejou, že vďaka svedectvu o hlbokom zážitku Boha, ktoré sa otvára v tomto zmierení, sa môžu kresťania v Írsku podeliť o veľa pozitívnych zážitkov vo svete, ktorý sa snaží zistiť ako žiť v multikulturálnych, multietnických a multináboženských podmienkach.

Slová *Náprsného kruniera svätého Patrika*, ktoré sú blízke nám všetkým, vyjadrujú modlitbu kresťanov v Írsku:

Kristus so mnou, Kristus predom mnou,
 Kristus za mnou, Kristus vo mne,
 Kristus podo mnou, Kristus nado mnou,
 Kristus po mojej pravici, Kristus po mojej ľavici...
 Kristus v srdci každého, kto na mňa pomyslí,
 Kristus v ústach každého, kto ku mne hovorí,
 Kristus v každom oku, ktoré na mňa hľadá,
 Kristus v každom uchu, ktoré ma počuje.
 Dnes povstávam vďaka mocnej sile, vzývaniu Trojice,
 cez vieru v trojjedinosť,
 cez vyznanie jednoty Stvoriteľa stvorenia.

(Tento opis miestnej ekumenickej situácie pripravila miestna prípravná skupina a je vydaný pod jej výhradnou autoritou.)

Témy Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov

1968 – 2006

V roku 1968 sa začali používať materiály, ktoré boli oficiálne pripravované Komisiou pre vieru a poriadok Svetovej rady cirkví v spolupráci s Pápežskou radou pre napomáhanie jednoty kresťanov.

1968 *Na chválu jeho slávy (Efezanom 1, 14)*

To the praise of his glory

Pour la louange de sa gloire

1969 *Povolaný k slobode (Galat'anom 5, 13)*

Called to freedom

Appelés à la liberté

(Prípravné stretnutie sa uskutočnilo v Ríme, Taliansko.)

1970 *Sme spolupracovníci Boží (1. Korint'anom 3, 9)*

We are fellow workers for God

Nous sommes les coopérateurs de Dieu

(Prípravné stretnutie sa uskutočnilo v kláštore v Niederaltaichu, Nemecko.)

1971 *... a spoločenstvo Svätého Ducha (2. Korint'anom 13, 13)*

... and the communion of the Holy Spirit

... et la communion du Saint-Esprit

(Prípravné stretnutie sa uskutočnilo v Bari, Taliansko.)

1972 *Nové prikázanie vám dávam (Ján 13, 34)*

I give you a new commandment

Je vous donne un commandement nouveau

(Prípravné stretnutie sa uskutočnilo v Ženeve, Švajčiarsko.)

1973 *Pane, nauč nás modliť sa (Lukáš 11, 1)*
 Lord, teach us to pray
 Seigneur, apprends-nous à prier
 (Prípravné stretnutie sa uskutočnilo v opátstve Montserrat, Španielsko)

1974 *Aby každý jazyk vyznával: Ježiš Kristus je Pán (Filipanom 2, 1 – 13)*
 That every tongue confess: Jesus Christ is Lord
 Que tous confessent: Jésus Christ est Seigneur
 (Prípravné stretnutie sa uskutočnilo v Ženeve, Švajčiarsko)

(V apríli 1974 dostali členské cirkvi a iné zainteresované strany list o zakladaní miestnych skupín, ktoré by sa podieľali na príprave brožúry *Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov*. Austrálska skupina bola prvá, ktorá podľa tohto plánu pripravila v roku 1975 prvý koncept brožúry.)

1975 *Boží zámer: všetko v Kristu (Efezanom 1, 3 – 10)*
 God's purpose: all things in Christ
 La volonté du Père: Tout réunir sous un seul chef, le Christ
 (Materiál zostavila austrálska skupina.
 Prípravné stretnutie sa uskutočnilo v Ženeve, Švajčiarsko.)

1976 *Budeme mu podobní (1. Jánov 3, 2)*
 We shall be like him *or* Called to become what we are
 Appelés à devenir ce que nous sommes
 (Materiál zostavila Karibská konferencia cirkví.
 Prípravné stretnutie sa uskutočnilo v Ríme, Taliansko.)

1977 *Spoločne vytrvať v nádeji (Rimanom 5, 1 – 5)*
 Enduring together in hope
 L'espérance ne déçoit pas

- (Materiál bol zostavený v Libanone uprostred občianskej vojny.
Prípravné stretnutie sa uskutočnilo v Ženeve, Švajčiarsko.)
- 1978 *Už nie sme cudzinci (Efezanom 2, 13 – 22)*
No longer strangers
Vous n'êtes plus des étrangers
(Materiál zostavil ekumenický tím v Manchestri, Veľká Británia.)
- 1979 *Slúžte si navzájom na slávu Boha (1. Petrov 4, 7 – 11)*
Serve one another to the glory of God
Soyez au service les uns des autres pour la gloire de Dieu
(Materiál bol zostavený v Argentíne.
Prípravné stretnutie sa uskutočnilo v Ženeve, Švajčiarsko.)
- 1980 *Príd' kráľovstvo tvoje (Matúš 6, 10)*
Your kingdom come
Que ton règne vienne
(Materiál zostavila ekumenická skupina v Berlíne, Nemecko.
Prípravné stretnutie sa uskutočnilo v Miláne, Taliansko.)
- 1981 *Jeden Duch – veľa darov – jedno telo (1. Korint'anom 12, 3b – 13)*
One Spirit – many gifts – one body
Un seul esprit – des dons divers – un seul corps
(Materiál zostavili Graymoor Fathers, USA.
Prípravné stretnutie sa uskutočnilo v Ženeve, Švajčiarsko.)
- 1982 *Nech všetci nájdú svoj domov v tebe, Pane (Žalm 84)*
May all find their home in you, Lord
Que tous trouvent leur demeure en Toi, Seigneur
(Materiál bol zostavený v Keni.
Prípravné stretnutie sa uskutočnilo v Miláne, Taliansko.)

- 1983 *Ježiš Kristus – život sveta (1. Jánov 1, 1 – 4)*
 Jesus Christ – the Life of the World
 Jésus Christ – La Vie du Monde
 (Materiál zostavila ekumenická skupina v Írsku.
 Prípravné stretnutie sa uskutočnilo v Céligny-Bossey, Švajčiarsko.)
- 1984 *Povolání byt' jedno skrze kříž nášho Pána (1. Korint'anom 2, 2 a Kolosanom 1, 20)*
 Called to be one through the cross of our Lord
 Appelés à l'unité par la croix de notre Seigneur
 (Prípravné stretnutie sa uskutočnilo v Benátkach, Taliansko.)
- 1985 *S Kristom zo smrti do života (Efezanom 2, 4 – 7)*
 From death to life with Christ
 De la mort à la vie avec le Christ
 (Materiál bol zostavený na Jamajke.
 Prípravné stretnutie sa uskutočnilo v Grandchampe, Švajčiarsko.)
- 1986 *Budete mi svedkami (Skutky 1, 6 – 8)*
 You shall be my witnesses
 Vous serez mes témoins
 (Materiál bol zostavený v Juhoslávii – Slovinsku.
 Prípravné stretnutie sa uskutočnilo v Juhoslávii.)
- 1987 *Zjednotení v Kristovi – nové stvorenie (2. Korint'anom 5, 17 – 6, 4a)*
 United in Christ – a new creation
 Unis dans le Christ – une nouvelle création
 (Materiál bol zostavený v Anglicku.
 Prípravné stretnutie sa uskutočnilo v Taizé, Francúzsko.)

- 1988 *Božia láska vyháňa strach (1. Jánov 4, 18)*
 The love of God casts out fear
 L'amour de Dieu bannit la crainte
 (Materiál bol zostavený v Taliansku.
 Prípravné stretnutie sa uskutočnilo v Pinerole, Taliansko.)
- 1989 *Budovanie spoločenstva: jedno telo v Kristovi (Rimanom 12, 5 – 6a)*
 Building community: one body in Christ
 Bâtir la communauté: un seul corps en Christ
 (Materiál bol zostavený v Kanade.
 Prípravné stretnutie sa uskutočnilo vo Whaley Bridge, Veľká Británia.)
- 1990 *Aby všetci boli jedno... Aby svet uveril (Ján 17)*
 That they all may be one ... That the world may believe
 Que tous soient un ... Afin que le monde croie
 (Materiál bol zostavený v Španielsku.
 Prípravné stretnutie sa uskutočnilo v Madride, Španielsko)
- 1991 *Chváľte Hospodina, všetky národy (Žalm 117 a Rimanom 15, 5 – 13)*
 Praise the Lord, all you nations!
 Nations, louez toutes le Seigneur!
 (Materiál bol zostavený v Nemecku.
 Prípravné stretnutie sa uskutočnilo v Rotenburgu na Fulde, Nemecko.)
- 1992 *Ja som s vami po všetky dni ... choďte teda (Matúš 28, 16 – 20)*
 I am with you always ... go, therefore
 Je suis avec vous... allez donc
 (Materiál bol zostavený v Belgicku.
 Prípravné stretnutie sa uskutočnilo v Bruggách, Belgicko.)
- 1993 *Niešť ovocie Ducha pre jednotu kresťanov (Galat'anom 5, 22 – 23)*

- Bearing the fruit of the Spirit for Christian unity
 Porter les fruit de l'Esprit pour l'unité des chrétiens
 (Materiál bol zostavený v Zaire.
 Prípravné stretnutie sa uskutočnilo pri Zürichu, Švajčiarsko.)
- 1994 *Domácnosť Božia: povolanie byť jedno v srdci a v myšli (Skutky 4, 23 – 27)*
 The household of God: called to be one in heart and mind
 La maison de Dieu: Appelés à être un dans le cœur et dans l'esprit
 (Materiál bol zostavený v Írsku.
 Prípravné stretnutie sa uskutočnilo v Dubline, Írsko.)
- 1995 *Koinonia: spoločenstvo v Bohu a jedných s druhými (Ján 15, 1 – 17)*
 Koinonia: communion in God and with one another
 La koinonia: communion en Dieu et les uns avec les autres
 (Prípravné stretnutie sa uskutočnilo v Bristole, Veľká Británia.)
- 1996 *Hľa, stojím pri dverách a klopem (Zjavenie 3, 14 – 22)*
 Behold, I stand at the door and knock
 Je me tiens à la porte et je frappe
 (Prípravné stretnutie sa uskutočnilo v Lisabone, Portugalsko.)
- 1997 *Namiesto Krista prosíme: Zmierte sa s Bohom (2. Korint'anom 5, 20)*
 We entreat you on behalf on Christ, be reconciled to God
 Au nom du Christ, laissez-vous reconcilier avec Dieu
 (Prípravné stretnutie sa uskutočnilo v Štokholme, Švédsko.)
- 1998 *Duch prichádza na pomoc našej slabosti (Rimanom 8, 14 – 27)*
 The Spirit helps us in our weaknesses
 L'Esprit aussi vient en aide à notre faiblesse
 (Prípravné stretnutie sa uskutočnilo v Paríži, Francúzsko.)

- 1999 *Bude prebývať s nimi ako ich Boh a oni budú jeho ľuďom (Zjavenie 21, 1 – 7)*
 He will dwell with them as their God, they will be his peoples
 Dieu demeurera avec eux. Ils seront ses peuples et lui sera le Dieu qui est avec eux
 (Prípravný materiál bol zostavený v Malajzii.
 Stretnutie sa uskutočnilo v kláštore v Bose, Taliansko.)
- 2000 *Požehnaný Boh, ktorý nás v Kristovi požehnal (Efezanom 1, 3 – 14)*
 Blessed be God who has blessed us in Christ
 Béni soit Dieu, qui nous a bénis en Christ
 (Prípravný materiál zostavila Rada cirkví Blízkeho východu.
 Stretnutie sa uskutočnilo v La Verne, Taliansko.)
- 2001 *Ja som cesta, i pravda, i život (Ján 14, 1 – 6)*
 I am the Way, and the Truth, and the Life
 Je suis le chemin, et la vérité et la vie
 (Prípravný materiál bol zostavený v Rumunsku.
 Stretnutie sa uskutočnilo vo Vulcane, Rumunsko.)
- 2002 *U teba je prameň života (Žalm 36, 5 – 10)*
 For with you is the fountain of life
 Car chez toi est la fontaine de la vie
 (Prípravný materiál zostavila CEEC a CEC.
 Stretnutie sa uskutočnilo blízko Augsburgu, Nemecko.)
- 2003 *Tento poklad máme v hlinených nádobách (2. Korint'anom 4, 4 – 18)*
 We have this treasure in clay jars
 Car nous avons ce trésor dans des vases d'argile
 (Prípravný materiál bol zostavený v Argentíne.
 Stretnutie sa uskutočnilo v Los Rubios, Španielsko.)

- 2004 *Svoj pokoj vám dávam (Ján 14, 23 – 31; Ján 14, 27)*
 My peace I give to you
 Je vous donne ma paix
 (Prípravný materiál bol zostavený v Sýrii.
 Stretnutie sa uskutočnilo v Palerme, Taliansko.)
- 2005 *Kristus, jediný základ Cirkvi (1. Korint'anom 3, 1 – 23)*
 Christ, the one Foundation of the Church
 Le Christ, unique fondement de l'Eglise
 (Prípravný materiál bol zostavený na Slovensku.
 Stretnutie sa uskutočnilo v Piešťanoch, Slovensko.)
- 2006 *Lebo kde sú zhromaždení dvaja alebo traja v mojom mene, tam som ja medzi nimi*
(Matúš 18,20)
 Where two or three are gathered in my name, there I am among them
 La ou deux ou troisse trouvent reunis en mon nom, je suis au milieu d'eux
 (Prípravný materiál bol zostavený v Írsku.
 Stretnutie sa uskutočnilo v Prosperous, grófstvo
 Kildare, Írsko.)

Niektoré kľúčové dátumy v histórii Týždňa modlitieb za jednotu kresťanov

- asi 1740 Vzniklo turíčne hnutie v Škótsku prepojené so Severnou Amerikou, ktorého prebudenecké poslanstvo obsahovalo modlitby za všetky cirkvi a so všetkými cirkvami.
- 1820 Reverend James Haldane Stewart vydal *Rady na všeobecné zjednotenie kresťanov na vyliatie Ducha*.

- 1840 Reverend Ignatius Spencer, ktorý konvertoval na rímskokatolícku vieru, navrhol Združenie modlitieb za jednotu.
- 1867 Prvá Lambethská konferencia anglikánskych biskupov zdôraznila význam modlitieb za jednotu v preambule svojho vyhlásenia.
- 1894 Pápež Lev XIII. podporil *Oktávu modlitieb za jednotu* v rámci svätodušných sviatkov.
- 1908 Reverend Paul Wattson inicioval dodržiavanie *Oktávy za jednotu Cirkvi*.
- 1926 Hnutie *Viera a poriadok* začalo publikovať *Návrhy na Oktávu modlitieb za jednotu kresťanov*.
- 1935 Abbé Paul Couturier z Francúzska podporil *Celosvetový týždeň modlitieb za jednotu kresťanov* na širokom základe modlitby za „jednotu, ktorú chce Kristus, nástrojmi, akými chce on“.
- 1958 Kresťanská jednota (Unité Chrétienne, Lyon, Francúzsko) a Komisia pre vieru a poriadok Svetovej rady cirkví začali spoločnú prípravu materiálov na *Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov*.
- 1964 V Jeruzaleme sa pápež Pavol VI. a patriarcha Athenagoras I. spolu modlili Ježišovu modlitbu „*aby všetci jedno boli*“ (Ján 17).
- 1964 Dekrét Druhého Vatikánskeho koncilu o ekumenizme zdôraznil, že modlitba je dušou ekumenického hnutia a povzbudil k zachovávaniu *Týždňa modlitieb*.
- 1966 Komisia pre vieru a poriadok Svetovej rady cirkví a Sekretariát pre napomáhanie kresťanskej jednoty (dnes známy ako Pápežská rada pre napomáhanie jednoty kresťanov) začali oficiálne spoločnú prípravu materiálu na *Týždeň modlitieb*.

- 1968 Prvýkrát sa oficiálne používa materiál na *Týždeň modlitieb* pripravený spoločne Komisiou pre vieru a poriadok a Sekretariátom pre napomáhanie kresťanskej jednoty (dnes známym ako Pápežská rada pre napomáhanie jednoty kresťanov).
- 1975 Prvýkrát je použitý materiál *Týždňa modlitieb* založený na navrhnutom texte, ktorý pripravila miestna ekumenická skupina.
- 1994 Text na rok 1996 bol pripravený v spolupráci s YMCA a YWCA.
- 2004 Dosiahla sa dohoda medzi Komisiou pre vieru a poriadok Svetovej rady cirkví a Pápežskou radou pre napomáhanie jednoty kresťanov Katolíckej cirkvi, že odteraz budú materiály na *Týždeň modlitieb za jednotu kresťanov* publikované a pripravované v jednotnom formáte.